

KS. BORKOWSKI ROMAN (1873-1925)

Urodził się 17 lutego 1873 roku w Mogilnie, syn Faustyna, rzemieślnika-ślusarza i Katarzyny z Barańskich. W latach 1879-1887 uczęszczał do szkół w Mogilnie, a od roku 1892 do roku 1894 uczył się w gimnazjum w Inowrocławiu, gdzie uzyskał maturę 7 lutego 1894 roku. Wkrótce po tym złożył prośbę o przyjęcie do Arcybiskupiego Seminarium Duchownego w Poznaniu. Studiował w nim do roku 1897. W latach 1897-1898 odbył tzw. Practicum w Gnieźnie. 24 lutego 1898 roku przyjął święcenia kapłańskie i rozpoczął pracę duszpasterską jako wikariusz w Gostyniu. Pracował tutaj do 30 listopada 1900 roku. 1 grudnia 1900 roku został przeniesiony do Borku. Jako wikariusz pracował do 6 kwietnia 1904 roku. Dzień później został mianowany proboszczem tej parafii. Był też notariuszem dekanalnym. W 1912 roku został prodziekanem, w 1915 roku dziekanem boreckim. Ponadto administrował parafiami: Jeżewo (od 1 lipca 1911 roku), Rusko (od 1 listopada 1912 roku), Cerekwica (od 1 listopada 1912 roku), Noskowo (od 1 lipca 1916 roku)

Uczestniczył w polskim życiu narodowym, m.in. biorąc udział w zebraniach, na których krytykowano pruską ustawę kolonizacyjną. Przykładem może być zebranie w Koźminie, które odbyło się 18 września 1904 roku, obradujące pod przewodnictwem ks. Ludwika Jażdżewskiego. Wchodził też w skład polskiego powiatowego Komitetu Wyborczego w Koźminie jako przedstawiciel obwodu boreckiego. W latach 1907-1925 pełnił funkcje prezesa rady nadzorczej spółki „Rolnik” w Borku, a także wiceprezesa i sekretarza, później członka, następnie prezesa rady nadzorczej tamtejszego Banku Ludowego w tej samej miejscowości. Od 1910 był członkiem powiatowego komitetu Towarzystwa Czytelni Ludowych w Koźminie, a także patronem Katolickiego Towarzystwa Robotników Polskich w Borku. W 1918 roku reprezentował ziemię borecką do Polskiego Sejmu Dzielnicowego. Zmarł w Borku 13 lipca 1925 roku i tam został pochowany.